

#53 | Jun 2025

Hermelinska nätverket

En social entreprenör

Möt Nicklas Wallberg som vill göra världen till en bättre plats

sid 8-9

Lund-Vancouver-Malmö

David berättar om sin tid som teknisk fysik-student

sid 4-5

En hedersmedlem har gått ur tiden

Carl-Göran Ekerwald har avlidit, Johan hjälper oss minnas honom

sid 3

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Födelsedagar andra halvåret 2025

22 jul: Teresa, 90 år, Belday, CA, USA
6 aug: Paul, 50 år, Aneby
5 sep: Magdalena, 50 år, Skänninge
14 sep: Elisabeth Wolpert, 60 år, Stockholm
18 sep: Kerstin Gullstrand Hermelin, 80 år, Jönåker
19 sep: Christian, 70 år, Stockholm
24 sep: Louise, 60 år, Amsterdam, Nederländerna
5 okt: Sofie, 60 år, La Lucia, Sydafrika
12 okt: Maria, 60 år, Lidingö

Avlidna

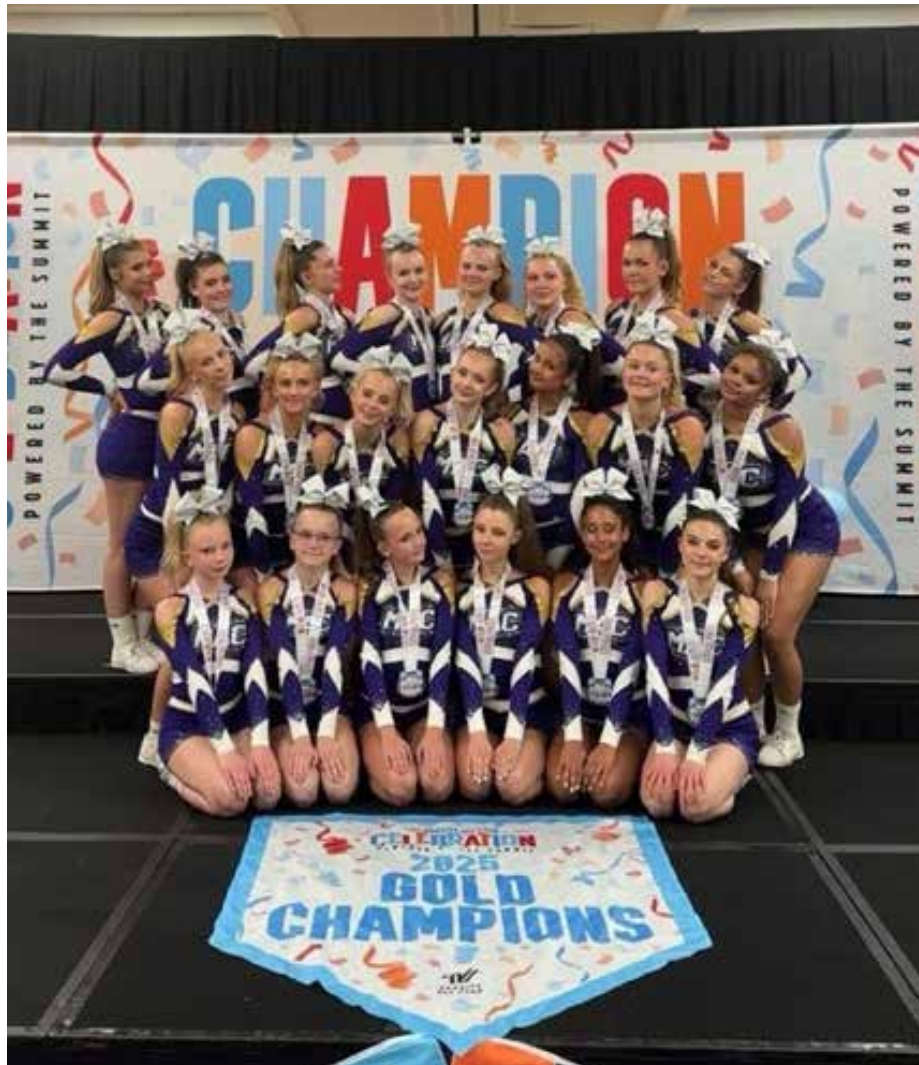
Elisabeth f. Aschan avled den 5 december och sörjs närmast av sina 18 barn, svärdöttrar och barnbarn. Hon gifte sig 1953 med Adolf Hermelin (Thorsvigrenen, Adolfs kvist) och bosatte sig med honom på Thorsvi gård.

Nu blev det så där tomt och tråkigt igen

Under vinjetten Bland grenar, kvistar och blad samlar vi allt som har med släkten att göra. Nyfödda bebisar, giftermål, födelsedagskalas, flera generationer-foton, minnesrunor och liknande. Det vet säkert det flesta.

Men förutom jämna födelsedagar som vi får från medlemsystemet är vi helt beroende av att ni släktingar kontakter oss och skickar bilder och texter för att det ska bli något innehåll här. Det finns inga automatiska kanaler som informerar oss om födda, gifta och avlidna släktingar eller andra släktnyheter. Till det här numret fick vi bara in en enda text (se här intill) så därför är det ganska tomt här.

Så om du har roliga planer eller vet att det har hänt något kul som vi har missat, mejla redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller slå en signal till 070-380 15 55 så tar vi in det i nästa nummer!

Maja är den andra flickan från vänster på bakre raden

VM i Cheerleading i Orlando, Florida

Mitt barnbarn Maja, 15 år, har deltagit i cheerleading sedan 2017 så i princip i åtta år.

Efter ett par övningsår började tävlandet redan i elvaårsåldern. Efter flera DM (Distriktsmästerkap), RM (Riksmästerskap) och NM (Nordiska mästerskap) har Majas lag tagit brons, silver och guld i alla dessa tävlingar.

Maja har de senaste två åren tränat tre gånger i veckan och sedan övat/coachat yngre cheer-lag minst en gång i veckan.

Nu har laget varit it Orlando i Florida, USA och kollat in VM i cheerleading. Sveriges damlandslag gjorde sitt bästa framträdande någonsin och kammade

hem sitt andra raka VM-silver efter en stark prestation i finalen. USA vann och Finland tog bronset. Sveriges damlandslag för juniorer, Team Sweden Junior All Girl, tog hem brons på junior-VM i cheerleading torsdag kväll lokal tid. Laget slog fyran Norge med enbart 0,14 poäng. Finland tog guld och USA silvret.

På bilden ser ni Majas lag, som fick en Gold Champions-utmärkelse efter ett framträdande under VM.

En stolt farfar hoppas på att Maja kommer att tävla i Orlando i det svenska damlandslaget något VM framöver!

//Fredrik I:son

Till minne av Carl-Göran Ekerwald

Släktföreningens hedersmedlem Carl-Göran Ekerwald har avlidit. Han föddes den 30 december 1923 i Östersund och dog den 8 april 2025 vid 101 års ålder. Han hade sitt hem i Lagga söder om Uppsala. Han invaldes som hedersmedlem på släktmötet 2011 på Sundbyholm.

Carl-Göran växte upp i byn Änge i Jämtland. Efter studentexamen vid Östersunds läroverk studerade han vid Uppsala universitet där han 1949 blev filosofie magister i humaniora. Carl-Göran var gift med Anna, född Westerberg, från 1945 till hennes död 2009. De fick fyra barn: Hedvig, Susanna, Liv och Gustaf.

Eric Hermelins översättningar

Eric föddes 1860. Hans far var Axel, fideikommissarie på Gripenberg. Från 23 års ålder var Eric utomlands i USA, Indien, Jamaica och Australien. När han kom hem 1909 hade han avgörande problem med alkoholen. Han skrevs in på S:t Lars Hospital i Lund där han levde till sin död 1944.

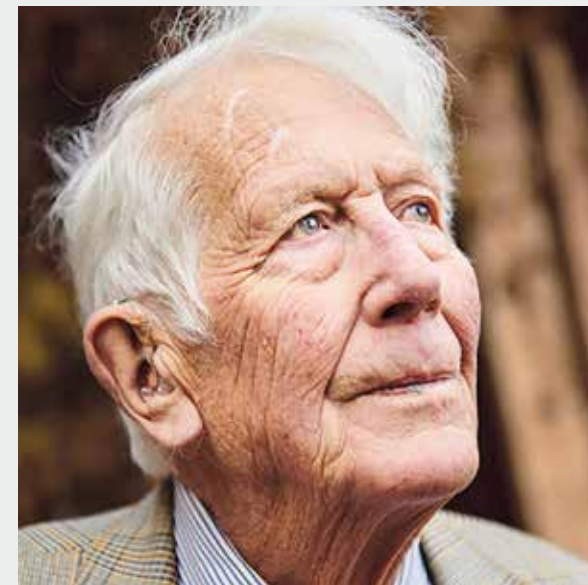
Under sina 35 år på S:t Lars utförde Eric ett omfattande översättningsarbete främst av de sufiska poeterna Sadi, Khayyam, Sanai, Attar, Rumi och andra. Dessa diktare levde i nuvarande Iran och Afghanistan åren 900–1300. De skrev på persiska som var det litterära språket. Eric skrev 25 böcker med persiska översättningar. De trycktes på egen bekostnad i små upplagor. Några böcker såldes på Gleerups Bokhandel i Lund.

Carl-Görans böcker med Erics texter

Carl-Göran gav ut fyra böcker med Erics persiska översättningar. Den första var Persiska antologin som gavs

ut 1976. Boken väckte stort intresse och uppmärksamhet och såldes i över 10 000 exemplar. I boken gör Carl-Göran ett urval av Erics översättningar med en översiktlig inledning. Här finns kortare utdrag med texter av Attar, Rumi, Sadi, Sanai och andra.

Den andra boken var Persisk balsam, som gavs ut 2007. Även i denna bok

skriver Carl-Göran en översiktlig inledning som följs av ett nytt urval av kortare texter av Sadi, Attar, Rumi, Sanai och andra.

I anledning av Erics 150-årsjubileum 2010 gav Carl-Göran, med en inledning, ut ett nytryck av Erics översättning av Sadis Lustgården som var Erics första persiska bok, utgiven 1918.

När Carl-Göran var 100 år gav han 2024 ut ett faksimiltryck av originalutgåvan av Persiska antologin. Omslagsbilden är en vacker blomsterdekor från Sadis grav i Shiraz.

Carl-Görans egna böcker

Carl-Göran gav förutom böckerna med Erics texter ut över 60 andra böcker. Den första boken, Elden och fågelungen, kom 1959 och den sista, Fördelen med att bli gammal, kom 2023. Han skrev över tio biografier

över personer som Nietzsche, Goethe, Shakespeare, Voltaire och Horatius.

Carl-Göran erhöll flera priser och utmärkelser. Det första var Boklotteriets Stipendiat 1964 och det sista var Gerard Bonniers pris 2023. Carl-Göran blev Hedersdoktor 1986 vid Umeå universitet.

Min relation till Carl-Göran

När Carl-Göran gav ut Persisk balsam 2007 ringde jag till honom och presenterade mig som Erics gudson. Det ledde till att jag redan dagen därpå blev inbjuden till Lagga och fick glädjen att träffa Carl-Göran och Anna på te med bakverk. Det kom att bli det första av fjorton besök hos Carl-Göran.

Höjdpunkten i vår relation var när vi 2014 via Irans Ambassad blev inbjudna till Teheran av en kulturorganisation för att tillsammans tala om Eric. Jag berättade om Erics liv och Carl-Göran om hans persiska översättningar

inför den stora och intresserade iranska publiken. Det var en händelse jag är övertygad om att min Gudfar Eric skulle ha uppskattat.

Carl-Göran med egna ord

Carl-Göran avslutar med egna ord ur sin sista bok Fördelen med att bli gammal, utgiven 2023 vid nära 100 års ålder. I boken kallar han sig för "Gammal".

"Gammal ägnar större delen av dagen åt att läsa Bibeln och persisk poesi. Alltsedan Gammal 1940 var 16 år hade han till daglig läsning haft den persiska, sufiska poesin, Rumi, Attar, Sadi, Omar Khayyam. Den var hans livs stora glädje. Slutligen Vänlighet. Hur trevligt är det inte att möta en ärligt menande vänlig medmänniska!"

//Johan Axelsson Hermelin

Fem år av studier

David summerar sin studietid och tackar för stipendierna

Hej släkten! Jag heter David och tillhör Torsvigrenen, Adolfs kvist. Som tack för de stipendier jag fått under mina snart fem år av studier tänkte jag berätta lite om min studietid.

Då både mamma Fredrika och pappa Christian studerat i Uppsala, var Lund ett självklart val som min studieort. Jag började studera civilingenjörsprogrammet i teknisk fysik hösten 2020, mitt under corona-pandemin. Undervisningen var därmed förstås på distans och jag träffade inte majoriteten av mina kursare förrän något/några år senare. Första tiden i Lund var därmed ganska ensam. Långa dagar hemma framför en skärm och få sociala interaktioner kanske inte riktigt var vad jag föreställde mig när jag flyttade ner. Hursomhelst, när restriktionerna lättade under våren fick jag till slut lite studentliv genom nationen, studentkåren och LTH Griffins – Sveriges mest tekniska basketlag. Och framför allt så träffade jag min flickvän Emmy.

Bra lärare gör stor skillnad

Efter att ha hittat fotfästet började jag även tycka att utbildningen var väldigt kul. Teknisk fysik är en väldigt bred utbildning och man får lära sig lite om mycket – allt från kvantfysik till hur man sköter bokföringen under en runda Monopol.

Hur intressant ett ämne är beror ofta mycket på hur kul läraren tycker det är att undervisa. Den lärare som lämnat störst avtryck på mig är Anne L’Huillier. Trots att hon bedrivit forskning som senare kom att belönas med ett Nobelpris tog hon sig an en klumpigt formulerad fråga jag ställde under en paus i en av föreläsningarna, funderade några dagar och levererade sedan en förklaring med smittande entusiasm. Den kombinationen av kunskap och

ödmjukhet gjorde stort intryck på mig!

Jag fastnade tidigt för kvantmekanik, ett ämne som många (inklusive jag) tycker är förbryllande filosofiskt, men där matematiken är förvånansvärt begriplig. Det intresset ledde till att jag fick vara med och designa komponenter till Chalmers kvantdatorer förra sommaren och att jag om en månad tillsammans med min kursare Ebba ska presentera vårt examensarbete inom

David och Emmy på bal

just experimentell kvantfysik, med professorn i den allra första kursen jag läste på utbildningen som handledare.

Namnet Hermelin verkar för övrigt vara ganska välkänt på LTH. Förutom att några professorer har quizzat mig på vad jag kan om Eric Hermelin frågade min studie- och yrkesvägledare om jag kände till en Märta (?) Hermelin som studerat teknisk fysik i Lund. Jag ska framföra en varm hälsning från Maria.

En termin i Vancouver

Utöver spännande studier, fick jag också förra året möjligheten att åka till University of British Columbia (UBC) i Vancouver. Två veckor innan terminen började reste jag dit med familjen, och vi spenderade tid såväl i staden som i dess omgivningar. Just då fick vi dessvärre ibland kisa i diset efter skogsbränderna som härjat under sommaren.

Vancouver är en otroligt spännande stad med dramatiskt vacker natur och ett rikt men inte helt okomplicerat kulturarv. Staden kallas ofta för ”Raincouver” för att det regnar så mycket – kanadensarna har uppenbarligen inte provat på en vinter i Skåne...

Den lokala ursprungsbefolkningens historia och samtida förhållanden är en synligt tema. I princip alla föredrag, tal eller offentliga tillställningar inleds med att uppmärksamma att området man befinner sig på är icke-avträtt land som tillhör ”First Nations”. Huruvida dessa uppmärksammanden är symboliska eller också leder till konkreta åtgärder hann jag aldrig riktigt utröna, men det fick mig att inse hur lite jag vet om ursprungsbefolkningen i Sverige.

Sorgligt nog är Vancouver också hem åt många av de som fallit offer för opioidkrisen som härjar längs hela den nordamerikanska västkusten. Detta

märktes väldigt tydligt på vissa håll i staden, där man möttes av hela kvarter där till synes helt lealösa människor bodde i mängder på trottoarerna. Drogkrisen gjorde sig också påmind inför en klättringsresa med en av skolans friluftslivsforeningar. Vi blev då uppmanade att med ett särskilt kit de tillhandahöll testa de eventuella droger vi tänkte ta med oss för att säkerställa att drogerna inte blivit utspädda med fentanyl. Det kändes väldigt ovant som svensk.

Studentlivet i Kanada är annorlunda

UBC:s campus är beläget på en udde i västra Vancouver, omgivet av stränder och regnskog. Vi var omkring 15 svenska utbytesstudenter som var där samtidigt, och vi spenderade väldigt mycket tid ihop. Eftersom man i princip alltid börjar på universitet direkt efter gymnasiet i Kanada och utbildningstiderna generellt är kortare eftersom det är så dyrt att studera kände vi oss väldigt gamla när vi gick runt på campus. Det är heller inte samma festkultur där som här, så i stället för att skriva in oss i olika nationer skrev vi glatt in oss i diverse friluftslivsklubbar och följde med på vandringar och klätterturer. Några höjdpunkter var en surfresa till Tofino på Vancouver Island utanför Vancou-

ver i september, där vi såg späckhugare under båtresan ut till ön, tog ett uppiggande dopp i en glaciärsjö, och körde svensk after ski i Whistler. Då det är nära till bergen blev det många fina vandringar också, men det gällde att alltid ha med sig någon som varit klok nog att införskaffa björnspray.

I skrivande stund sitter jag i min och Emmys lägenhet i Malmö och grubblar över hur jag ska ha tid att hinna med alla examensfester, deadlines för examensarbete, föräldrars och andras födelsedagar och jobbsökande som väntar före sommaren. Vad som väntar i karriären i höst är inte klart ännu. Men det finns mycket spännande att välja emellan, så det ska bli kul att se var jag landar. Innan dess hoppas jag på ett rik-

tigt skönt sommarlov, med vandring i Norrland och förhoppningsvis ett och annat kväldsdopp på Torsvi.

Jag skulle vilja rikta ett innerligt tack till Hermelinska släktforeningen för det stöd som stipendierna inneburit – det har möjliggjort allt ifrån utbytet i Vancouver till att ha råd att flytta in med Emmy i vår nuvarande lägenhet i Malmö. Dessutom har jag ju som plus i kanten fått lära mig lite om släktens historia och deltagit i min första släktträff, jättekul!

Återigen, stort tack! Hoppas vi ses på Torsvi eller på någon släktträff framöver.

//David

Dagshike upp på Mt Brunswick. Utsikt över Howe Sound och Vancouver Island.

Ännu en konstnärlig Olof

Häng med nu för det är många Olof... Ordförande Johan försöker reda ut det hela!

Kerstin Ingelmark arbetar på det kommunala bildarkivet i Kristinehamn, ett jobb som hon trivs utmärkt med. Hon var studiekamrat med Olof (chefen för Östergötlands museum) och kontaktade honom i ett ärende som berör vår släkt.

På höghuset Malmen i Kristinehamn finns vid entrén en mosaik. Konstnären har länge varit okänd men namnet Olof Hermelin dök upp i bildarkivet för en tid sedan. Det var i Nya Kristinehamns-Posten daterat 5 november 1955 som det nämns att konstverket har komponerats och utförts av Olof Hermelin, en son till ägaren av firman Olof Hermelin, Stockholm. Det var i det här läget som Kerstin kontaktade sin vän Olof för att söka hjälp.

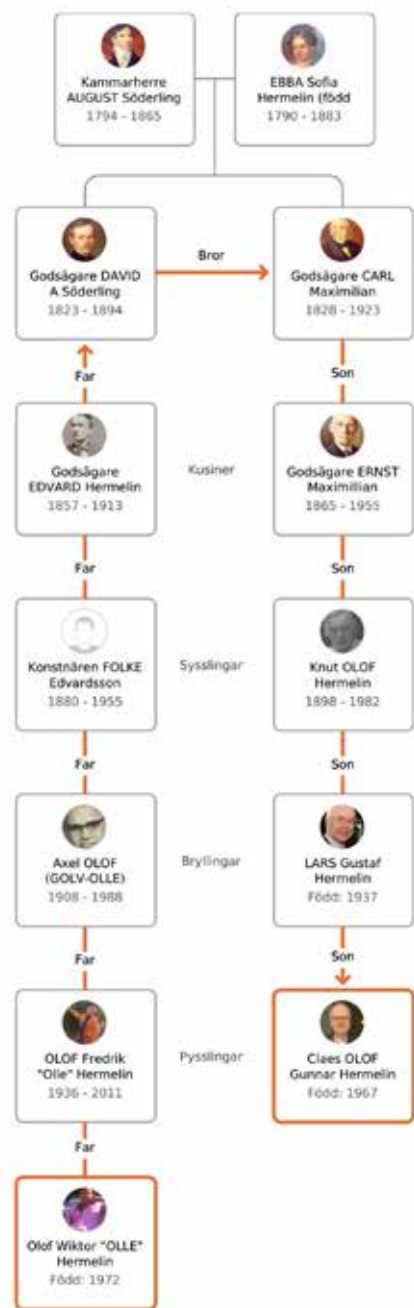

Du kanske tycker det blir mycket Olof nu, men vänta bara.

Olof startade företaget AB Olof Hermelin 1943 som kom att syssla med golvbeläggningar och industritextil. Han kom därför att inom släkten bli mer känd som Golv-Olle. Golv-Olles bror Curt kom senare att driva företaget fram till 1987. Företaget kom att sälja bland annat kaffemaskiner och dricksglas.

Och visst är det så att Golv-Olle har en son heter Olof och det var han som gjorde mosaiken. Denne Olof blev senare direktör i Miljöinredningar AB och ännu senare konsult i Villedieu, Frankrike. Denne Olof har faktiskt också en son som heter Olof. Han har återvandrat till Sverige och bosatt sig i Steninge strax norr om Stockholm.

Så om vi nu har Golv-Olle, Mosaik-Olle och Återvändar-Olle så undrar du säkert hur de är släkt med Musei-Olle. Här nedan har du svaret:

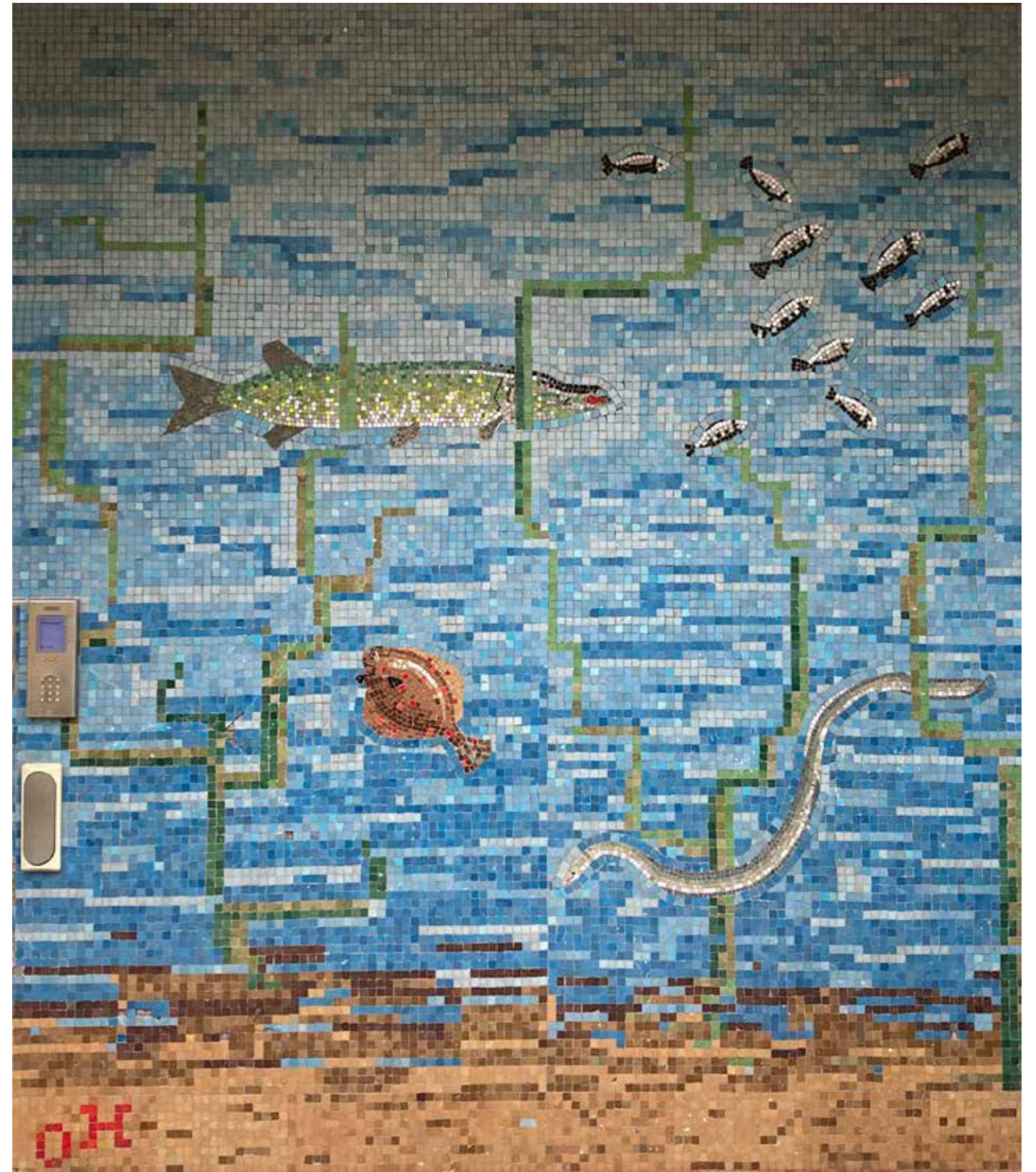

Kan man ha ljud i en tidning? Vi provar!

Minns du när den svenska piratradiostationen Radio Nord i början på 1960-talet sände popmusik från ett fartyg förankrat på internationellt vatten utanför Stockholms skärgård? På den tiden var det bara statligt godkända företag som fick tillstånd att sända radioprogram. Men det gällde inte Radio Nord eftersom de låg utanför Sveriges gränser.

Genom att spela popmusik fick de många lyssnare och genom att sända reklam fick de intäkter. Minns du den här jingeln? Den kunde man höra flera gånger varje dag.

Om du vill höra jingeln kan du scanna QR-koden nedan och klicka på länken som dyker upp. Då kommer du till vår hemsida. Scrolla till slutet av sidan så dyker det upp en länk till jingeln!

Olofs mosaik, som numera har en porttelefon och en dörröppningsknapp på sig. Fotograf och källa: Kerstin Ingelmark, Kristinehamns Bildarkiv.

En stor dos socialt engagemang

Möt Nicklas Wallberg, social entreprenör som går politikerskola

Nicklas, son till Marie Hermelin och barnbarn till Karl Hermelin, växte upp på en bondgård i Östergötland. Han har alltid gillat att lösa problem genom entreprenörskap och nya sätt att tänka. Lösningarna får gärna ha en samhällsförbättrande effekt som gör livet bättre för barn och unga – eller varför inte tekniska lösningar som förbättrar situationen för klimatet.

Med finansiellt stöd från Hermelinska släktföreningen studerade han kommunikation i Australien och är numera både svensk och australiensisk medborgare. Han lever med sin australienska fru Emma och barnen Freya och Noa i Aspudden, Stockholm. Så ett tack till släktföreningen för sin egen (högst omedvetna) variant av Bonde söker fru är kanske på sin plats!

När Nicklas hälsade på oss på Hermelin & Friends (Maximilian och Jennys kontorsgemenskap där släktföreningens styrelse också har sina möten) var det ingen tvekan om hans starka engagemang för en bättre värld.

På jobbfronten har han via konsultbyrån Common Interest (som han är medgrundare av) uppdrag åt bland andra IKEA Social Entrepreneurship, Google Sverige och ICA Fastigheter och jobbar med frågor som affärsutveckling för sociala entreprenörer och utmaningar kopplade till migration. Han har också tidigare varit Sverige-chef på Kinnevik-grundade Reach for Change.

På fritiden är han ideell styrelseordförande på lägergården Brevik på Vikbolandet och gör även via sitt stora kon-

taktnät och långa erfarenhet insatser på en rad andra håll, vilket framgår av krönikan på nästa sida.

Under 2024/2025 blev Nicklas invald i politikerskolan Hög Röst, ett initiativ från Daniel Sachs stiftelse med styrelseledamöter som Per Schlingmann och Jenny Madestam. Syftet med initiativet är att bredda synen på vem som kan bli politiker och få in olika personer från olika bakgrunder och med olika erfarenheter i politiken.

Texten på nästa sida är en krönika som Nicklas skrev som en uppgift i Hög Röst med syfte att identifiera drivkraften till sitt samhällsengagemang. Och eftersom hans morfar, Karl Hermelin, är krönikans huvudperson känns den passande att publicera här i Nätverket.

Nicklas med fru Emma och barnen Freya och Noa

Morfar, Lasse-fyllo och konsten att vara snäll

Från andra sidan av torget ser jag honom. Han sitter på parkbänken och ser lugn ut. Nöjd till och med. Men vem sitter han bredvid egentligen? Är inte det... Lasse-fyllo? Ja, vi kallar honom faktiskt det. En person vi alla i Söderköping känner till, men oftast undviker. Visst är det han? Men varför sitter morfar med honom? Det kommer jag tillbaka till.

Jag har nog alltid varit den som känt efter lite för ofta. Varit orolig för – eller fokuserad på – vad andra ska tycka om mig, det jag gör eller presterar. Men samtidigt har jag alltid utsatt mig för nya saker. Flyttat utomlands, startat projekt, organisationer och bolag. Hur hänger det ihop? Varför utsätter jag mig för nya saker om jag är orolig över vad folk ska tycka om mig?

Konsten att vara snäll

Jag tror att det ligger mycket i vad min morfar visade för mig den där dagen. Jag vill bemästra konsten att vara snäll. Snäll som morfar när han valde att sätta sig och prata med typ vem som helst. Han valde att vara nyfiken. Varm. Och se människor. Utan att bry sig för mycket om vad andra tyckte. Han visste att Lasse uppskattade handlingen och det räckte för honom. Men hur är man snäll då? Är det att säga eller göra snälla saker? Eller är det kanske att ta ställning? Ta ställning FÖR saker som man tror på, eller ta ställning MOT saker man inte tror på? För mig visade morfar att det viktigaste är att GÖRA. Ta steget själv. Vara tydlig i sitt val och GÖRA. Det låter enkelt, men det är det sannerligen inte. Första gången som jag upplevde att jag tog ett medvetet steg var första dagen i sjuan.

Bära eller brista

Under ett års tid hade jag haft det tufft

i skolan. Jag har svårt för uttrycket mobbing i relation till min upplevelse, men det kan vara det ord som bäst beskriver situationen. Jag kommer inte ihåg allt, men en sak som sitter kvar i minnet är hur ofta jag värmdes febertermometern mot elementet för att lura mina föräldrar att jag behövde vara hemma från skolan. Hur lurade de egentligen blev är högst oklart, men hemma var jag. Ofta. Jag hade svårt att hitta min plats i klassen. Hur jag skulle föra och uttrycka mig för att visa vem jag var.

Karl Hermelin (inramad) i Danmark 1947

Då uppstod en möjlighet. När jag började sjuan delades klasserna upp. Vi kom till en ny skola och plötsligt såg jag en chans. En chans att starta om, där JAG kunde sätta agendan kring vem jag var. Inte någon annan. Men då behövde jag ta steget och GÖRA.

Hela morgonen stålsatte jag mig för vad som skulle hända. Hur skulle folk reagera om jag tog plats, om jag skojade eller pratade? Kommer de tycka jag är för mycket eller bara störig?

Till slut kom jag fram till att det får bära eller brista. Jag var tvungen att utgå från mig själv. Vem jag ville vara och vad jag mådde bra av. För när jag mår bra och har kul, då vet jag att andra också får energi, en plats att skina eller må bra. Jag ville vara som morfar som kände sig trygg i vem han var,

vilket gjorde att han kunde sprida den värmen till andra i hans närhet.

Minnet säger mig att det var en kall och klar morgon, och efter att ha hittat till hemkunskapsklassrummet där vi huserade steg jag in där rak i ryggen, mer självsäker än jag varit på årtal och bara var. Var mig själv.

En knuff kan räcka

Ibland behöver man någon i ens närhet som ge en knuff i rätt riktning, ge det stöd som behövs när man själv inte är i form eller har de bästa förutsättningar att lyckas med det man vill eller strävar efter. Det kittet behöver vi som samhälle bli bättre på att skapa och förädla. Annars får vi slitningar som leder till våldsamheter och brott. Jag vet, eftersom jag i över 15 år har arbetat med organisationer som dag och natt är det där kittet. De är som organiserade morfäder som ser, är nyfikna och varma men också tuffa mot sina medmänniskor.

Vi kan bättre

Deras arbete ger möjligheter till jobb, utbildning och nätverk till personer som annars inte skulle vara i närheten av det. De GÖR saker när andra blundar och vi behöver värdera deras arbete även monetärt. Det räcker inte med applåder, ryggdunkningar och fina artiklar i tidningen. Det håller inte längre att deras arbete ska finansieras av kortsiktiga bidrag på ett till tre år. För vi kan inte lösa långsiktiga samhällsutmaningar med kortsiktiga finansieringsverktyg. Den ekvationen går helt enkelt inte ihop.

Min övertygelse är att vi kan bättre. Därför samlar jag nu akademien, näringslivet, sociala entreprenörer och finansierare för att skruva på systemet. Inte skapa ett helt nytt. Skruva. Men för att lyckas krävs det att vi 1) enas kring målet, 2) lyssnar på varandras verkligheter och vill förstå och 3) är modiga. Eller med andra ord mer som morfar – varma, nyfikna och snälla!

En grön influencer

Ulla Hasselqvist har hälsat på Magdalena och maken Olof på Fallsberg

Magdalena Hermelin, gift med Olof på Fallsbergs gård utanför Skänninge, mor till tre och matte till två, är den första grönsaksodlaren som valts in i Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien (KSLA). Under pompa och ståt och i närvaro av kungaparet installerades hon vid KSLA:s högtidssammankomst i Stockholms stadshus den 28 januari i år.

Nu har KSLA sanningen att säga ett något större antal än De Aderton som ni först tänker på, nämligen 742, varav gissningsvis cirka nittio procent är professorer eller doktorer med olika långa examenstitlar. Men ändå, att en enkel grönsaksodlare, visserligen med två fil.kand. i bagaget, platsar i denna akademiska elit måste utredas. Hur gick det till?

– För två år sedan blev jag inbjuden till KSLA för att hålla en föreläsning om livsmedelskedjan och hur vi jobbar med frågor som försäljning och marknadsföring inom lantbruksbranschen. En tid efteråt fick jag ett samtal från en ledamot som hört talas om mig och som ville nominera mig.

Den föreläsningen måste ha gått hem bland de lärde. Vad hände sen?

– Jag blev ombedd att skicka in mitt CV och i november förra året fick jag veta att jag var en av de nominerade som blivit invald. Det kändes helt fantastiskt att få det beskedet.

KSLA:s uppgift är att ”med stöd av vetenskap och praktisk erfarenhet till samhällets gagn främja jordbruk och skogsbruk samt därtill knuten verksamhet”. Den praktiska erfarenheten har hon, akademiska meriter likaså även om de inte är agrara. Hon är den enda grönsaksodlaren i församlingen

och hon sänker medelåldern i KSLA betydligt.

Från storstaden till grönsakslandet

I tolv år har hon odlat grönsaker. Dessförinnan var hon framgångsrik projektledare för Rosa Bandet-kampanjen, en karriär som kröntes med att hon blev

ska gudarna veta och Magdalena hade ingen tidigare erfarenhet. Men hon har gått kurser och fortsätter förkovra sig. Småskaligt KRAV-odlade köksväxter är betydligt svårare att odla och få lönsamma än besprutade massproducerade grönsaker och vädret kan ställa till det.

– Förra året förlorade vi femtiotusen plantor av majs och kål som ruttnade bort på grund av regnet, men nu har vi fått ny energi och det här året ska vi ge järnet.

Företaget har 20 säsonganställda och många trivs så bra att de kommer tillbaka år efter år. Försäljningen i gårdsbutiken och självplockningen står för mer än hälften av omsättningen och omkostnaderna är lägre än för varorna som levereras till butik. För att hålla priserna på en rimlig nivå säljer man sina produkter direkt till handlare i Stockholm och runtom i Östergötland utan mellanhänder.

Bästa tänkbara kvalitet

De nyupptagna grönsakerna är eftertraktade och kända för sin höga kvalitet. Så välkända att Hermelins grönsaker 2019 utsågs till årets östgötamatsambassadör av föreningen Östgötamat och dessutom fick ta emot utmärkelsen Årets bonde Frukt

& Grönt 2021 med motiveringen ”Bra mat kommer från bra råvaror, det tycker åtminstone personerna bakom denna KRAV-märkta, ambitiösa gård som så tydligt värnar om kvaliteter kopplade till uthållighet och kvalitet. En småskalig verksamhet måhända, men med storslagna ambitioner!” Inte nog med det. 2024 tilldelades hon Stora Hagdahlspriset för sin ekologiska grönsaksodling och för sitt starka engagemang i debatten om livsmedelsproduktionen.

Magdalena i grönt bland det gröna

utsedd till Årets chef av tidningen Ledarna. Att hoppa av från en lysande karriär i Stockholm och ge sig in i en oviss framtid på landet var ett stort steg att ta.

I många år pendlade Magdalena mellan Stockholm och Fallsberg men när tredje barnet var på väg kände hon att det fick vara nog. En omställning som hon någonsin har ångrat?

– Nej, aldrig. Jag älskar det här jobbet. Att odla grönsaker är inte enkelt. Det

Ett brinnande engagemang

Magdalenas starka engagemang och brinnande intresse för kvalitet i svensk mat når ut. Hon är aktiv i sociala medier och håller föreläsningar både online och IRL (för läsare över åttio: förkortning för In Real Life).

– Jag har haft en kurs i entreprenörskap inom trädgårdsodling under tre år på Nyköpings Högskola. Det har varit fantastiskt kul. Kursen riktar sig till blivande odlare som vill lära sig mer om försäljning, marknadsföring och hur man får ett lönsamt företag.

Magdalena är ledarkrönikör i Corren. Tidigare skrev hon för ATL Lantbrukets Affärstidning.

– Den tidningen riktar sig ju till redan frälsta. I Corren når jag även andra läsare som jag förhoppningsvis kan övertyga om att vi måste värna svensk mat. Vi har kanske den bästa matproduktionen i världen med låg antibiotikaanvändning, god djuromsorg och omfattande lagar och regler när det gäller arbetskraft och klimat.

Folk kan inte handla mat längre

Just i dag har hon fått ett spännande uppslag. Ämnet för dagens ledare i Corren är avgjort. Media har gått ut stort med att allt fler hamnar hos Kronofogden för att de beställt hem mat via mobilappar. Slutsatsen tidningar, TV och Kronofogden drar är att många befinner sig i en mycket utsatt ekonomisk situation, eftersom de inte klarar av att betala för maten. Magdalena går i taket.

– Folk kan ju inte handla mat längre. Det finns massor av mat som är både bättre och billigare än den hämtmat de beställer. Alla borde begripa att det

kostar extra mycket att beställa hem färdigmat.

Dessutom visar statistiken att alltför många lägger alltför mycket pengar av matkassan på godis, chips, energidrycker och läsk.

– 20 procent i genomsnitt av matkassan och då har man ändå inte räknat med storinköp i lagvaruhandeln.

En saftig ledarkrönika i Corren är på G.

Magdalena, Olof och en av deras hundar

Ett starkt familjeföretag

Bakom denna framgångsrika kvinna står en förvånad man? Nja, inte bakom, snarare bredvid, och inte är han särskilt förvånad heller. Olof är själv framgångsrik företagare och odlar spannmål och jättemycket potatis men framför allt säljer han gräsmattor på rulle, gårdens största inkomstkälla. Pappa

Ulf startade den här verksamheten på 80-talet och han kanske kan förklara hur man kan odla gräsmattor år efter år. Jorden gräset växer på måste väl ta slut till slut?

Efter 40 års drift av gården ordnade Ulf och hans Gertrud en föredömlig överlåtelse till nästa generation och Olof, civilekonom, som egentligen tänkt sig ett liv i storstaden, fick vara lantbruksselev i ett par år innan han tog över.

– Det är tack vare hjälp från Ulf och Gertrud och deras insiktsfulla generationsskifte i god tid som vi har kunnat satsa och utveckla gården.

Olof spelar givetvis en central roll för Magdalena.

– Han har supportat mig och mitt grönsaksföretag och trott på mig hela tiden. Att vi lever och arbetar tillsammans gör att vi vågar växa och utöka verksamheten med olika projekt.

Nyligen har de byggt och inrett ett litet hotell dit mindre grupper är välkomna att bo och äta synnerligen närodlat grönsaker i lyxig lantlig miljö. ”The Red Greenhouse” har allt en släktförening kan önska sig om man inte har fler än åtta övernattande medlemmar. Till middagen kan man bjuda in ytterligare 40.

Grönsaksodlare, ledarskribent, föreläsare, entreprenör och nybliven gästgivare – Magdalena har ett imponerande CV. Men jag undrar om det inte är hennes integritet, starka engagemang, verbala förmåga, skarpa penna och intellektuella mod som har gjort henne till ledamot av Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien.

// ullahasselqvist@gmail.com

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa oss på jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Styrelsen träffades senast i mars för styrelsemöte nummer sex sedan släktmötet på Villa Aske i juni 2022. Återigen kunde vi nyttja förträffliga lokaler hos Maximilian och Jennys företag på Kungsgatan.

På mötet följde vi som vanligt Johans förslag till dagordning. Vi börjar alltid mötet med att gå igenom föregående protokoll och de mellankommande beslut som kan ha fattats sedan föregående mötet i höstas.

Därefter går vi igenom inkommen korrespondens och avhandlar förändringar i släkten som vi känner till, såsom nyfödda, gifta och avlidna. Vi går också igenom nyheter och uppdateringar på vår hemsida. Även föreningens ekonomi och fondernas utveckling avhandlas vid marknaden är turbulent efter det amerikanska valet men att Öhmans hanterar detta väl.

Varje möte har en punkt som berör kommande nummer av Nätverket. Hela styrelsen är engagerad i att fånga upp information som lämpar sig för att sprida till släkten, men vi behöver även er hjälp för att få veta vad som händer. Hör av er till jenny@hermelin.com och berätta!

Vi beslutade också om stipendium till totalt 10 sökanden som vardera erhåller 9 000 kr, och planeringen för kommande släktmöte den 11-13/6 2026 fortskrider. Platsen kommer att bli Södertuna Slott, vi återkommer med mer information!

Protokollen från styrelsens möten hittar du som vanligt på vår hemsida. Har du frågor om styrelsearbete eller om protokollen får du gärna kontakta mig som sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

//Hanna Jessing

Det kom ett mejl om Olof

Det kommer en del mejl och samtal till vår ordförande om olika släktingar, många handlar om Eric och Olof som man nog får kalla ganska produktiva inom sina respektive områden. Den här gången kom det ett mejl om Olof:

Hej Johan,

Mitt namn är Axel Ahlsén. Jag hittade ditt namn på hermelin.net efter en sökning på konstnären Olof Hermelin.

Där förstod jag det som ni gärna tar emot högupplösta bilder av tavlor.

Under ett tiotal år har jag samlat på mig 17 tavlor av honom.

Här kommer foton på 16 av dem. Återkommer med den sista.

Det finns högupplösta bilder om ni är intresserade.

Jag noterade även att Hermelins födelsedag närmar sig 200-årsjubileum och är nyfiken på om släktföreningen vill uppmärksamma detta på något vis?

Ni får gärna låna mina tavlor till en sådan utställning om ni så önskar!

Jag tycker personligen att det knappt finns någon som målar träd så väl som O.H, till exempel vinterlandskap med källåkande pojkar, OBS inte i min samling. Där är han oslagbar även internationellt.

Vänliga hälsningar,

Axel

P.s Den översta målningen föreställer Marstrand och mitt sommarhus vänster i bild, det märkliga är att det är den senaste i min samling och inte startskottet för mitt intresse av Olof.

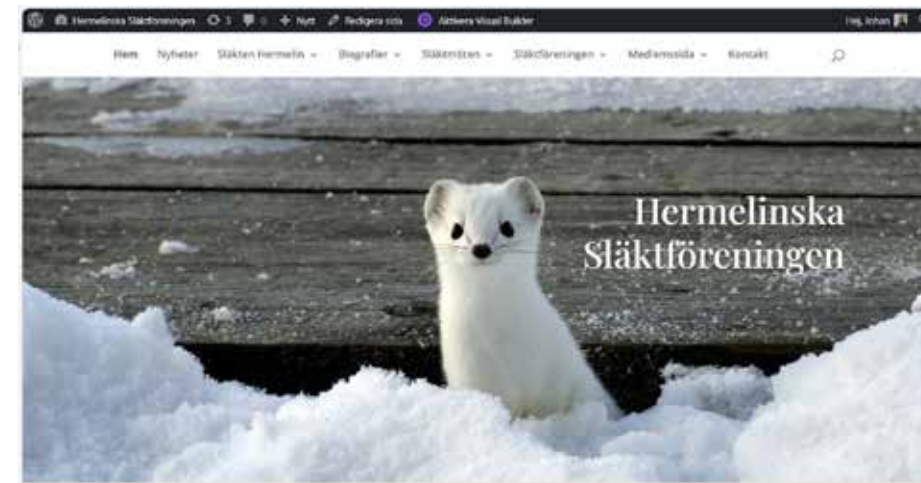
Ett antal av dessa tavlor hittar ni på omslaget till detta nummer av Nätverket, och tavlan han nämner där hans sommarhus finns med ser ni nedan.

Tipsa oss gärna om ni själva hittar tavlor av Olof någonstans, eller om ni har några hemma som ni vill uppmärksamma andra släktingar på!

Frågor och svar om hemsidan

Ordförande Johan har sammanställt några av de vanligaste frågorna han och Cornelia får

Varför har släktföreningen en hemsida?

På vår hemsida hermelin.net samlar vi mängder av Hermeliniana vilket vi hoppas gör att kunskapen om släkten ökar och känslan av samhörighet växer.

Behöver man logga in?

Nja, de flesta sidor är öppna så att vem som helst kan se dem. Men följande sidor måste man vara inloggad för att kunna se:

- Var bor släktingarna
- Senaste styrelseprotokoll
- Släktmöten och evenemang under 2000-talet (tidigare släktmöten är offentliga)
- Ansökningsformulär

Hur ser man att man är inloggad och kan man redigera sin profil?

Om det svarta fältet längst upp inte syns är man inte inloggad. När man har loggat in dyker det svarta fältet upp, och då kan man klicka på sitt namn och redigera sin profil.

Hur loggar man in?

Det är bara aktiva (=betalande) medlemmar som har möjlighet att logga in. Om man har glömt sitt lösenord är det bara att klicka på "Återställa". Om det inte fungerar så är det bara att klicka på "Kontakt" och beskriva vad som gått fel så får man hjälp.

Hur många sidor finns det på hemsidan?

Oj, det är många, 138 faktiskt.

Hur många använder hemsidan?

I genomsnitt har vi ca 20 besökare varje dag. Inte bara medlemmar utan också personer som länkas till vår hemsida efter till exempel Google-sökningar.

Har alla Riddarhusets släktföreningar liknande hemsidor?

Jag vågar nog påstå att vår hemsida sticker ut lite. Gå in på Riddarhusets hemsida och titta på andra släktföreningars hemsidor så kan ni själva bilda er en uppfattning.

Hur ser man vad som är nytt på hemsidan?

På sidan "Nyheter" berättar vi om vad som tillkommit. Vi brukar också skriva om nyheter på hemsidan i våra nyhetsbrev.

Varför finns det två olika slags släktträd?

De lite mer "handritade" släktträden har vi tagit fram för att ge överblick på en liten yta. De andra släktträden som tagits fram genom MyHeritage är exempel på lite snyggare släkttavlor som kan tas fram. MyHeritage är ett släktforskningsprogram som släktföreningen prenumererar på. Om du finns med i släktträdet – vilket du säkert gör eftersom där finns fler än 4 000 personer – så kan du bli medlem i MyHeritage och skapa dina egna släktträd. Meddela oss på "Kontakt". Det kostar inget.

Bor några släktingar i närheten av mig?

Klicka på "Släkten Hermelin/Var bor släktingarna/Karta" så ser du en världskarta med varje släktadress mar-

kerad. Du kan zooma in på gatunivå. Klicka på den lilla färgade cirkeln så ser du vilka som bor där.

Vilka var med på släktmötet 1931 i Sigtuna?

Vi har dokumenterat alla släktmöten ganska utförligt. Skanna QR-koden nedan så länkas du till en bild med alla deltagare. På hemsidan finns alla 24 släktmöten dokumenterade.

Kan man söka?

Javisst, det är bara att klicka på förstoringsglasat uppe till höger. Skriv ett eller flera ord så får du upp alla artiklar som innehåller det eller de orden. Det fungerar jättebra.

Har vi haft någon stor idrottsledare i släkten?

Ja, Sven tillhörde Sveriges olympiska ledning vid OS 1912. Skanna QR-koden nedan så kan du läsa om honom. Vårt digitala persongalleri i fliken Biografier är tillgängligt för alla. Klicka runt på sidorna, det finns mycket kul att ta del av.

Vad är det bästa på hemsidan?

Oj, svår fråga. Jag har en förkärlek till berättelser. De sätter fantasin i rörelse och blir en slags "muntlig" tradition. Något man hänger upp sina minnen på. Så sidan Storytelling och videon om vårt släktvapen får nog bli det som jag helst lyfter fram.

En skrämmande aktuell bok

Jan Winter har kommit ut med sin andra bok: "Kullarna – Roman om ett brott"

Jan Winter (son till Christina, Thorsvi-respektive Österbygrenen) stammar från en journalist- och författarfamilj (se Nätverket nr 44 och 48). I somras kom han ut med en ny bok, och så här står det om den i pressmeddelandet som skickades när den kom ut:

"I höstas släppte Uppsalaförfattaren Jan Winter sin andra roman, Kullarna – Roman om ett brott. Romanen utspelar sig till stor del i Uppsala men också på andra håll i Sverige samt i det som skulle bli den nya staten Israel.

Jan Winter, född 1950, debuterade skönlitterärt 2018 med dokumentärromanen Dieters bok – flykting hos familjen Bergman. Den romanen handlade om hans pappa Dieters första flyktingår i Sverige, som inneboende hos den märkliga prästfamiljen Bergman.

Dieters bok fick ett mycket välvilligt mottagande – nu kommer uppföljaren, men temat ligger långt från Ingmar Bergman och hans värld.

Kullarna handlar om hur Palestina blev Israel, under en tid när både judar och araber kallade sig palestinier.

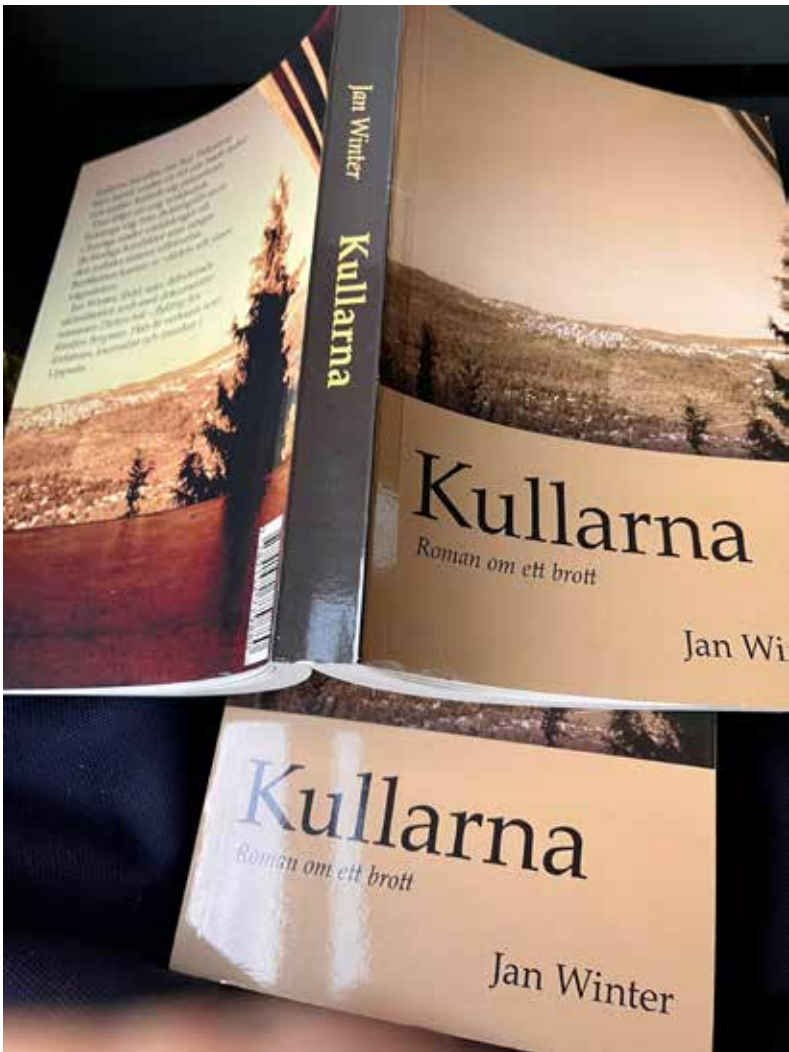
Romanen följer en ung tysk-judisk flyktings väg från flyktingtillvaron i Sverige under världskriget till de blodiga konflikter som omger den judiska statens tillblivelse.

Berättelsen kantas av våldets allt råare vägmärken. Romanen bygger på autentiskt svenskt, tyskt och israeliskt källmaterial men är en dokumentärroman där fakta gestaltats skönlitterärt.

Huvudpersonen Paul hamnar efter

några år på det judiska pojkhemmet i Tullgarn-Uppsala på den så kallade kibbutzen i Falun, ett slags jordbrukskooperativ, som inrättades av judiska ungdomsorganisationer i Europa för att förbereda ungdomar på livet i det blivande Israel.

Falunkibbutzen var ett av få liknande kooperativ som överlevde när Nazityskland inledde sitt segertåg över Europa.

Så här berättar Winter om den nya romanen:

– Titta på omslaget! Det sammanfattar i en enda bild allt vad detta handlar om. Jag tog bilden 2012 när jag var på väg ut från Förintelsemuseet Yad Vashem en bit utanför Jerusalem efter att ha rapporterat från Israel, Gaza och

Västbanken för TT. Det var en obeskrivlig känsla av att först gå igenom salarna med Förintelsens historia i alla dess stadier och sedan, efter vandringen mellan gråa betongväggar plötsligt drabbas av den strålände, solglitrande utsikten mot dagens Israel.

Men vad utsikten faktiskt visar drabbade mig ännu hårdare och det var där och då jag beslöt mig för att skriva romanen som jag tänkt på ända sedan mitt första besök i Israel, i juni 1967. Och det är därför som den vackra soliga originalbilden fått en bränd lyster på

bokomslaget. Inte bara det att några av de blodigaste striderna mellan judar och araber 1947-49 ägde rum på de där kullarna vid horisonten utan också att utsikten är riktad rakt mot det som omvärlden kallar för den ockuperade Västbanken, men som de flesta israeler insisterar på att kalla för Judeen och Samarien. Och längst till höger i bild skymtar det som en gång var den arabiska byn Deir Yassin...

– Romanen är skönlitteratur, inte en doktorsavhandling. Men de flesta svenskar har en oerhört naiv syn på Israel som ett slags fågel Fenix som växer fram ur Förintelsens aska. Verkligheten är betydligt mer komplicerad – och framför

allt tragisk, inte minst för palestinerna men också för världens judar. Det är detta som inspirerat och det är detta jag har velat skildra.

Kontakt: Jan Winter, jw@liraman.se, 070 284 43 85
Kullarnas webbplats: www.liraman.se/Kullarna/

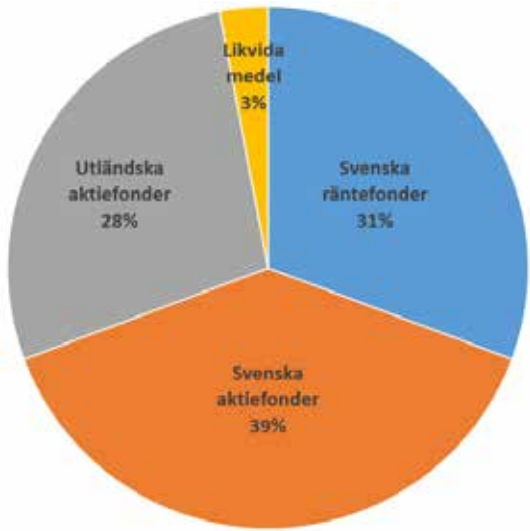
Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Mar 2025	2024	2023	2022	2021
Släktföreningen	10 022	10 365	9 844	9 067	10 858
Victor Hermelins minne	14 821	15 299	14 227	13 063	15 185
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	4 098	4 186	3 872	3 516	4 012
Lena Robertsdotters fond	6 198	6 323	5 836	5 288	6 037
Totalt	35 139	36 173	33 779	30 934	36 092
Värdeförändring för perioden	-2,9%	7,1%	9,2%	-14,3%	16,9%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning bland värdepapper per den 31 mars 2025 framgår av diagrammet intill.

Fondernas utveckling

Utvecklingen under 2024 var positiv och avslutades med en sammantagen tillväxt på 7,1%. De första månaderna av 2025 har som bekant varit rätt dramatiska. Efter en inledande "smekmånad" från det att Trump tillträdde som president i USA förbyttes stämningen i klart negativ riktning då hans hot om tullar inte bara blev verklighet utan värre än befarat – initialt sett. Nu råder kaos och ingen vet var det hela slutar. Detta har även avspeglats i kursutvecklingen på världens börser med nedjusteringar av framtida förväntningar och osäkerhet. För släktens fonder kan man konstatera en nedgång med ca 3%. Per den 31 mars var fördelningen avseende aktie- och ränterelaterade fonder ungefär 65/35.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Fyll i formuläret på hemsidan och sök stipendium! Sista ansökningsdag för vårterminen är 28 februari och för höstterminen 30 september. Den termin sökte och fick 10 släktingar 9 000 kronor vardera:

David, son till Christian och Fredrika, Lunds Universitet (Thorsvi, Adolf, Thor)

Edvin, son till Ulrika och Henrik Wilén, Filmschool, Prag (Thorsvi, Adolf, Erik)

Filippa, dotter till Ebba och Angus Henderson, University of Arkansas (Thorsvi, Robert, Sten, Dag)

James, son till Helena och David Henderson, University College London (Österby, Max, Beo, Eberhard)

Jacob, son till Fredrike och Kristof Tamas, Uppsala Universitet (Åsby, Sven, David, Johan)

Kevin, son till Stefan och Madelen, KTH (Thorsvi, Thorsten, Sven, Lenart, Ulf)

Louisa, dotter till Fredrike och Kristof Tamas, Uppsala Universitet (Åsby, Sven, David, Johan)

Maximilian, son till Ebba och Angus Henderson, Hendrix College (Thorsvi, Robert, Sten, Dag)

Märta, dotter till Hanna och Claes Jessing, Linköpings Universitet (Åsby, Sven, Nenne, Niklas)

Simon, son till Otto och Pia, Lunds Universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Bildcollage av Olof Hermelin-tavlor sammanställt av ordförande Johan (se även notis på sid 12).

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande

johan@hermelin.com,

070-699 14 10

Hanna Jessing, ledamot

hanna@jessing.nu,

070-968 15 55

Fredrik I:son Hermelin, ledamot

fredrik@hermelin.st,

0706-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot

olof.hermelin@outlook.com,

070-789 81 77

Jenny Hermelin, ledamot och

redaktör för Nätverket

jenny@hermelin.com,

070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot

cornelia.hermelin@gmail.com,

076-184 19 80

Ulf Hermelin, ledamot

ulfhermelin@hotmail.com

070-926 71 79

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,

191 35 Sollentuna

IBAN:SE195000000058111001746

Bankgiro: 5273-3789

Organisationsnummer:

802001-4265

#53 | Jun 2025

Hermelinska nätverket

En social entreprenör
Möt Nicklas Wallberg som vill göra världen till en bättre plats
sid 8-9

Lund-Vancouver-Malmö
David berättar om sin tid som teknisk fysik-student
sid 4-5

En hedersmedlem har gått ur tiden
Carl-Göran Ekerwald har avlidit, Johan hjälper oss minnas honom
sid 3